

paany at skabe et Activ, som vi ikke tør tvivle om i en ikke fjern Fremtid vil vise sig at være ret godt rentebærende og saaledes virkelig kan være et Activ, der kan benyttes til Statens senere Tary. Dette er jo omtrent det Halve af det, der opstilles som et Underflud, og den øvrige Deel søges dækket ved en directe Beskæftning. Dersom nu denne directe Beskæftning, de 2 eller 2 1/2 Million, som dertil vil udfordres, maatte vise sig paa vort Budget at være den ordinære Tilstand, saa vil jeg gjerne indrømme, at den kunde synes betænkelig; men vi kunne heller ikke tvivle om, at en stor Deel af de Udgifter, der for Tiden udfordres til vort Forsvarssystem, ere extra-ordinære, at det er den forudsæete Følge af en Beslutning, der er taget om den hele Reorganisation af vort Forsvarssystem, og at man derfor kan haabe, at en ikke ringe Deel af disse Udgifter ikke vil høre til de reent ordinære, men derimod høre til dem, der enkelte Aar ville komme frem og forhaabentlig med Tiden, naar Ordningen er ført saaledes igennem, at Systemet er complet, i det Væsentlige ville falde bort. Der bliver derfor kun en mindre Deel tilbage af de 2 Millioner, som vi nu maae skyde til, og man kan virkelig med Rolighed see paa, at en extraordinær Skat, en Indkomstskat, vil kunne dække dette.

Hvad nu angaaer det Spørgsmaal, i Dieblittet at udskrive en saa stor Skat, som af Ministeren er foreslaaet, saa maa det jo være forbeholdt en senere Opjarelse, om det fulde Beløb deraf er nødvendigt; men i ethvert Tilfælde siger jeg, at jeg ikke kan samstemme med dem, der have villet hebreide den ærede Finantsminister, at han ifjor gav Slip paa den ene Million af Skatten, idet han indsaar, at han dengang ikke havde dieblittelig nødvendig Brug derfor, og nu kommer iaar og forlanger et saadant større Beløb, som han nu anseer for rigtigt; thi jeg for mit Vedkommende hylder den Betragtning, at det er rigtigt og naturligt og til Landets Tary til enhver Tid at lade saameget som muligt af Landets Formue være ude i Befolkningen til Frugtbargjørelse, og kun at indtræve i Skat saameget, som der til enhver Tid er nødvendigt. Den Deel, der er krævet ind i Stats-

klassen i Skat, kan have sit Gode, forsaavidt der er Tale om at have en anstændig Kassebeholdning; men det er efter min Formenting ikke nødvendigt og gjør ingen Nytte at have Contanter liggende i Statsklassen i Modbættning til at have Pengene liggende ude hos den driftige, vindfibelige og forstandige Befolkning, der, fordi den muligt har det nogenlunde vel, derfor paa ingen Maade kan antages at ville forøde sin Formue. Pengene ere ikke saa rigelige omkring i Landet, at man skal drage ind af dem uden i det yderste Dieblitt og uden Nødvendigheds, og derfor mener jeg, det kan være rigtigt kun at tage Pengene, naar det er absolut nødvendigt, men ikke at ville spille den Forsyntlige i den Grad, at man hellere vil tage et eensartet Beløb stadig, selv om det ikke er nødvendigt, end en enkelt Gang et høiere. Den samme Betragtning gjør sig gjældende for mig ligeoverfor Spørgsmaalet om Anvendelsen af en Deel af Reserveconden til at dække de Udgifter af Statsforbruget, hvorved der skabes et nyt Activ. Vi have ved extraordinære Tilfælde faaet vor Reserveconden forøget i en Grad, som man paa ingen Maade tidligere havde tænkt, vi have faaet vor Reserveconden forøget igennem de contante Summer, der ere indkomne ved Sundtoldens Afsløning ved Hertugdømmernes Afstaaelse og paa forskjellig anden Maade, og der er ikke nogen skjellig Grund til at have en saa betydelig Reserveconden liggende i Statsklassen, hvorimod Befolkningen ude i Landet kunde gjøre saadanne Penge langt bedre frugtbringende. Med Hensyn til denne Reserveconden skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det staaer mig yderst uklart, hvilken dens virkelige Status er. Den Opjarelse, vi desangaaende finde blandt Anmærkningerne, synes jeg at være temmelig uklar. Naar man taler om Reserveconden som bestaaende af nogle og 30 Millioner, da synes jeg, at det er en høist forunderlig Opstilling, at man blandt disse finder en Beholdning af indenlandske uopstigelige Obligationer med et nominelt Beløb af 15,560,000 Rd. opført som virkelig Capital af 14,471,000 Rd.; thi naar man seer efter, hvorledes det nominelle Beløb forholder sig til det virkelige, vil man